

רס"ן אברהם (אבי) חובלאשווילי

1997-2023

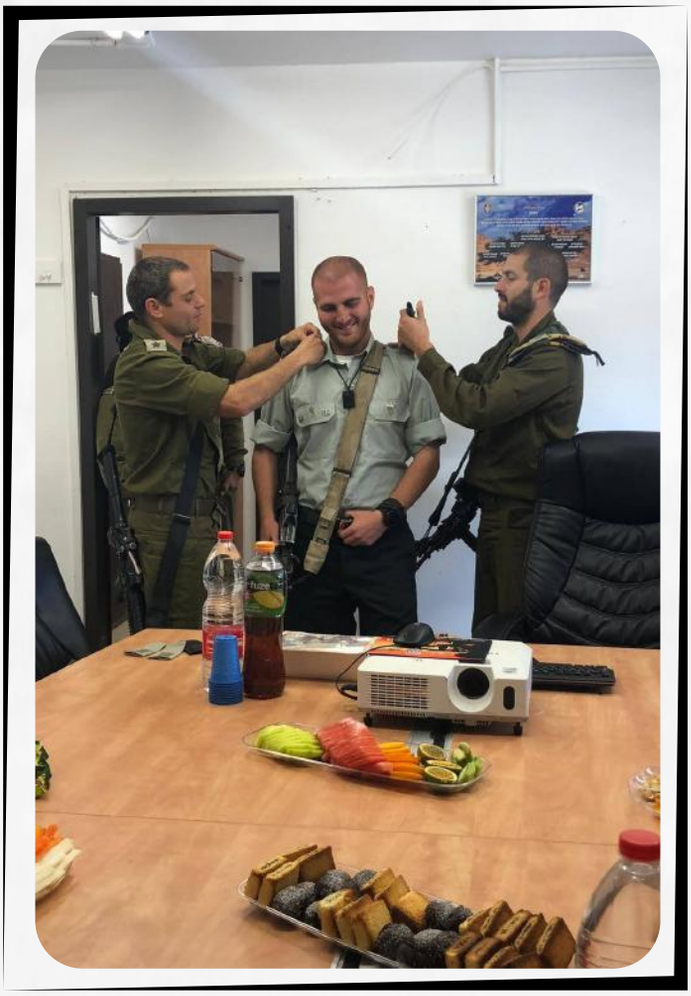

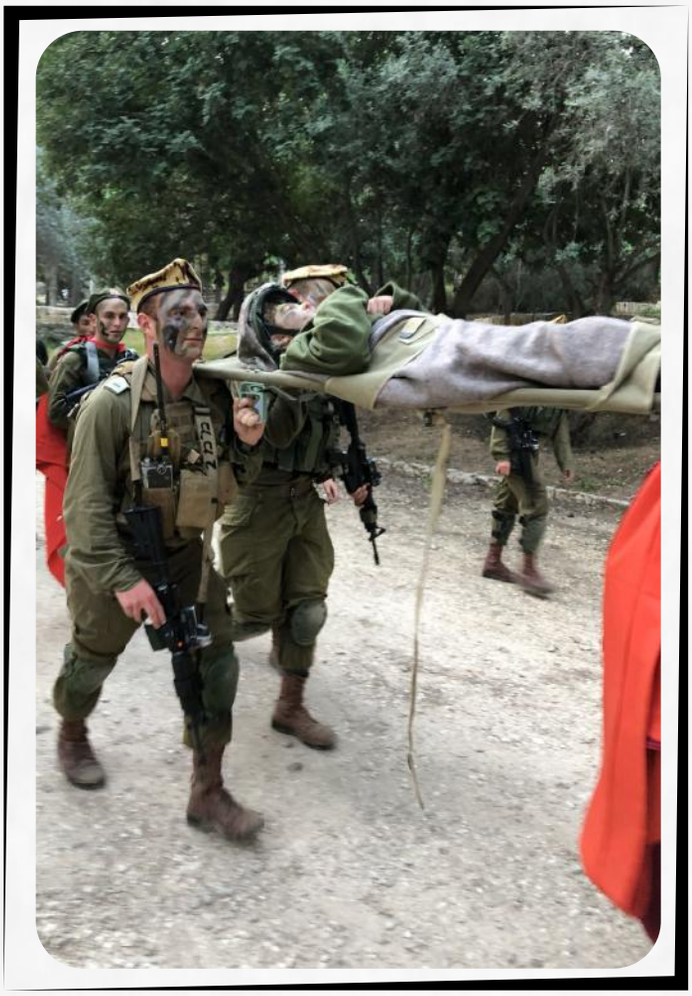
אבי חובלאשווילי
1997–2023

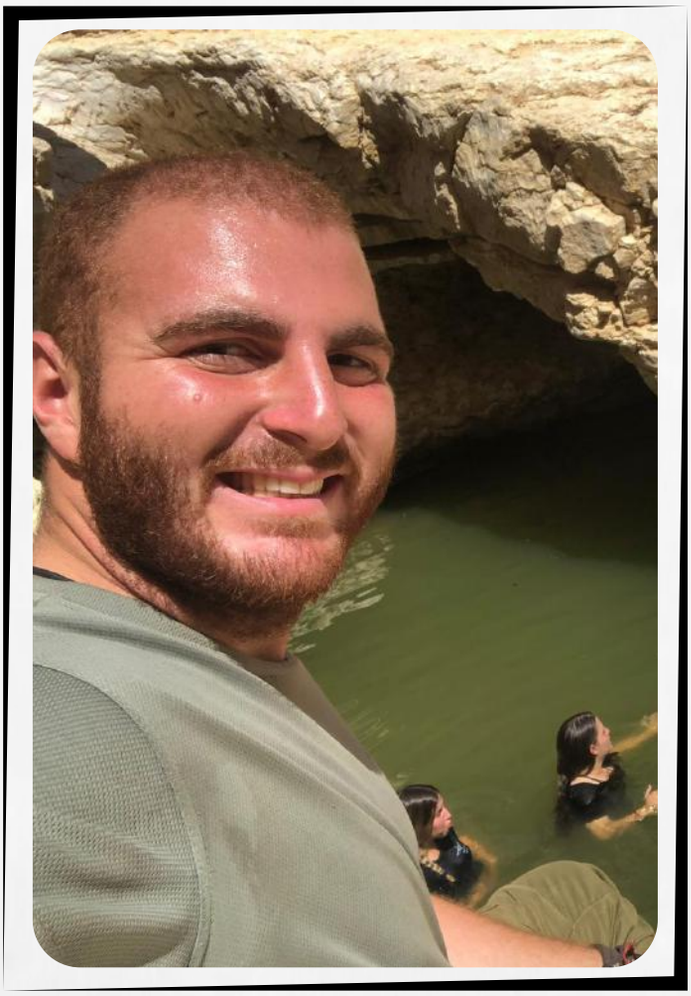
ספר זה מוקדש לזכרו של רס"ן אברהם חובלאשווילי ז"ל, סמג"ד גדוד קרקל.

אבי נפל בשבת השחורה, 07.10.2023, בקיבוץ בארי כאשר הגן בגופו על ישובי העוטף.
אבי היה גיבור בחייו ובמותו, סמל לציונות, אהבת האדם והארץ. החתירה הבלתי פוסקת שלו למצוינות, מסירותו העזה והשאפתנות הבלתי מתפשרת היו תכונות שהעניקו השראה לכל מי שהכיר אותו.
אבי היה מנהיג וחבר נאמן, אהוב מאוד על פקודיו ועל חבריו והעניק להם את כל אשר יכל. קצין מסור, מקצועי ושאפתן, חסרונו ילווה אותנו לעד.

יהי
זכרו
ברוך

MUST BE IMPORTANT

אני רוצה לספר את סיפור ההכרות שלנו:
הכרנו אי שם ב-2013
שני ילדים, שעובדים במלצרות באולם אירועים.
אתה התחלת לעבוד, כשאני כבר הייתי קצת יותר ותיקה.
ראיתי אותך מרחוק ג'ינג'י חמוד, שמנמן
ומשהו בתוכי אמר לי לכי אליו תציקי לו קצת.
והלכתי , דיברנו צחקנו ומאותו רגע לא נפרדנו,
קצת כמו אהבה ממבט ראשון.
היית החבר הכי טוב שלי, איש הסוד שלי .
אי שם ב- 2014 הצעת לי חברות ואני הסכמתי.
התאהבתי בך אהבה ראשונה , אהבת נעורים אהבה טהורה.
אי שם ב- 2015 התגייסת לקרקל וישר התאהבת בצה"ל , מהר מאוד יצאת לקורס מ"כים ומשם מהר מאוד בה"ד 1.
ואני כמו טווס גאה.
ואז היית מ"מ, מ"פ וכולי. באיזשהו שלב הייתה לך התלבטות האם להמשיך או להשתחרר ואני ידעתי כמה שאתה אוהב את מה שאתה עושה וכמה אתה מאושר, אז אמרתי לך מה שטוב לך טוב לי אני מאחוריך בכל בחירה, איתך באש ובמים.
המשכת בצה"ל ואני עדיין כמו טווס, גאה בגבר שלי.
אי שם בסוף 2019 הצעת לי נישואין.
ב-2021 אחרי עיכובים, בגלל הקורונה, סוף סוף התחתנו.
רקמנו חלומות ביחד, אמרתי לך שאני רוצה 5 ילדים רוצה משפחה גדולה ומאושרת.
ב- 26.3.23 הלב שלנו התרחב ונולדה רומי אור.
אתה היית אבא מאוהב
ואני עדיין כמו טווס גאה ומאושרת במשפחה הקטנה שלי.
התחלת את התפקיד החדש, סמג"ד קרקל, סוג של סגירת מעגל.
ואז גילינו, שהלב שלנו מתרחב שוב ואנחנו בהריון שני.
שמענו את הדופק של אפרוחי הקטן, אתה כל כך שמחת.
שבוע אחרי נפלת בקרב.
ב-7.10.23 נגמר סיפור האהבה , הלכת לי.
ואני עדיין כמו טווס גאה, גאה בגיבור שלי .

אוהבת אותך לנצח,
שוש

כניסה ימין
שורות 1-15
כסאות 1-15

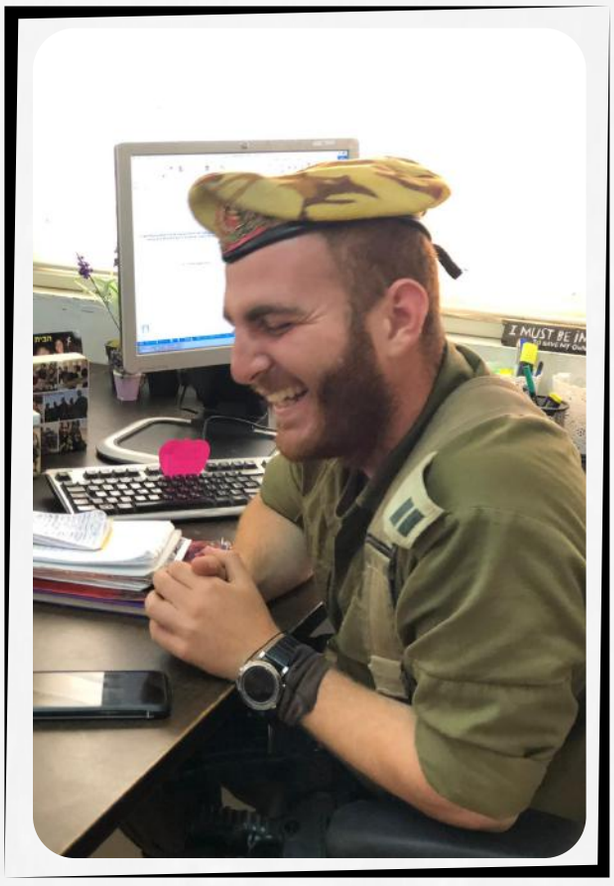

אבי המ"מ, המורעל, הג'ינג'י, הצהוב,
אבי המשוגע, הגיבור
היית חייב להיות שם נכון? ברור.
הראשון שמגיע כשצריך בלי לחשוב פעמיים. אבל למה אבי היית חייב את המופע נכון? לא יכולת להסתפק באיזו פציעה או חבלה, למה היית חייב להגזים כמו תמיד.
אבל את האמת, לא היה לי ספק שהיית שם, כי כזה אתה הראשון להגיע כשצריך, בלי לחשוב פעמיים. באת, ראית וניצחת. כמו שאהבת לומר, ניצחת בגדול. אבל אתה לא כאן כדי לחגוג את הניצחון. המדינה הייתה כל חייך, רק חבל שהיא לא הצליחה לשמור לנו עליך.
אבי היית עמוד התווך שלי ושל עוד רבים חזק, מקצועי, מייעץ, דואג, מכיל ודוחף. היית המ"מ שלי כשהתגייסתי, בחרת בי להיות הקשרית שלך, לא הבנתי למה. לא הייתי זאת שרצה הכי מהר, או זאת שמתפעלת את הנשק בצורה הטובה ביותר. אבל אתה ראית אותי, פשוט ראית אותי, ראית את האש ראית כמה אני רוצה להיות שם ולהתפתח. לימדת אותי כל כך הרבה ומשכת אותי קדימה ובקצב שלך קשה לעמוד אבל הוא סוחף. המילים, העוצמה שלך, השאיפה למצויינות והדרך שלך לראות את חצי הכוס המלאה בכל סיטואציה חרוטות בליבי לנצח והשפיעו עלי כל כך, במיוחד כשכבר היו לי חיילים משל עצמי. תודה על מי שאני בזכותך ועל כל מה שעשית בשבילי, תודה על החוויות, השיחות, הצחוקים, הלילות ללא שינה והדאגה. אתה מודל לחיקוי עבורי, היית ותמיד תישאר. אדם עם לב זהב, ערכי וחייכן. אין מילים שיצליחו לתאר את גודל האבידה, לראות את כל זה ממשיך לקרות מסביב, את אדמתנו בוערת ואתה לא כאן זה בלתי נתפס. אבי אתה גיבור ישראל, אתה הסמל למסירות, אהבת הארץ וגבורה. זכיתי ללמוד ממך מהי שליחות אמיתית.
השארת כאן לבבות כואבים ומרוסקים, אתה אחד ויחיד, מי שזכה להיות לידך יודע עד כמה.
אני כואבת מאוד את לכתך, מבטיחה לך שאנציח ואזכור אותך עד יומי האחרון,
יהי זכרך ברוך גיבור.

עי מלכה,
עב' 17

אבי שלנו ,
אני לא מאמינה שאני צריכה לכתוב עליך בלשון עבר. אתה היית דמות כלכך משמעותית לי. אור ג'ינג'י עם תיק ערכים וחיוך שלפעמים אותו לא יכולת להסתיר.
תמיד ראשון לבצע את המשימה ולבצע אותה בצורה הכי טובה, אף פעם לא התרגשת מכלום סביבך ונתנת תחושת ביטחון וגב לכל הפקודים שלך. לא פלא שזכינו במחלקה המצטיינת, הרעל בעיניים שלך גרם לנו ללכת בעיניים עצומות אחריך!
ועם כל הקשיחות שלך שהפגנת הסתתר טוב לב וזאת המחלקה שיצרת לך במו ידיך. איך חיכינו לשבירת דיסטאנס איתך, שהכל יהיה בחוץ בלי לנסות להסתיר חיוכים או משהו שאחד מאיתנו אמר שהצחיק אותך ובגלל זה היית מסתובב עם הגב אלינו מגחך וחוזר להיות רציני . לא היית מוכן לקבל התנהגות לא ראויה אחד כלפי השני וקודם כל להיות בני אדם וזה מה שיוביל אותנו בנפרד וכאחד לרצות להיות פה לוחמים ולוחמות, להצליח ולהצטיין.
אני זוכרת שאחרי שהתגייסתי מחדש לקרקל איחרתי או שכחתי ציוד וקיבלתי על זה שעות ביציאה ממך ואתה זה שהיית צריך להודיע לי.
לקחתי את זה כל-כך קשה ונעלבתי כאילו זה הדבר הכי נורא שאפשר לקבל, בגלל שאני בעצמי הייתי מחלקת עונשים כאלה לחיילים שהיו

לי והרגשתי אכזבה ממך ובעיקר מעצמי על זה שהגעתי למצב שאני מקבלת כזה עונש שטותי ושאלת אותי אם אני מבינה מה עשיתי ואני ניסיתי להתווכח ולהוכיח אחרת בזמן שידעתי שהייתי לא בסדר. והכל נכנס לפרופורציות בדיעבד. כששמעתי שאיך שהתחילו ההתראות למחבלים ישר קפצת מעצמך ועלית על ציוד והתחלת להילחם זה לא הפתיע אותי, ולהיפך זה היה צפוי כי זה מי שהיית! לוחם בנשמה שלך, חסר כל פחד בעיניים, לא היה לי ספק שאתה הראשון לחסל את המחבלים ולקפוץ בלי כל הצוות שאיתך או הציוד ללוחמה שנדרש.
אני בטוחה שאתה שומר עלינו מלמעלה .
תודה על מה שהיית ועל מה שאתה בשבילי.
נזכור אותך תמיד.

רוני שוכר
מחלקה ב, גב' 17

לאבי היקר הי"ד,
לא יודע מאיפה להתחיל, היית כל-כך הרבה דברים בשבילי, בשביל כולנו.
היית אבא, חבר, מפקד, מנהיג.
דמות להערצה, כזאת שכולם הולכים אחריה בעיניים עצומות.
יותר מהכל הענקת תחושת ביטחון וביטחון לכולנו כמו שתמיד אהבת להגיד בתדריכים שלך לפני המשימות.
אני רוצה להגיד שהרוח שלך תמיד תישאר איתנו, האמונה והדבקות בכל דבר שעשית.
המסירות והמוטיבציה שהחדרת באנשים.
הלב שלך שתמיד שם אותנו במקום ה-1 עוד לפני שחשבת על עצמך.
תמיד נזכור, ננציח והכי חשוב לא נשכח!
אבי, אני אפילו לא אומר תשמור עלינו מלמעלה, כי אני בטוח שזה הדבר הראשון שאתה עושה.
אני מתגעגע ואוהב, תחזק את כולנו.

אדיר אברהם
עב' 17

אבי , או שאיך שהייתי קורא לך תמיד בוס גדול,
אני אתחיל בגדול ואז ארד לקטן , אתה פשוט היית הכל, כל מה שאני היום זה בזכותך .
מהיום הראשון שהתגייסנו וזכינו בך בתור מ"מ, קיבלנו הרגשה שיש מלאך מקצוען משוגע וג'ינג'י ששומר עלינו ורוצה שנהיה הכי טובים בהכל, משם העברת אותי להיות מפקד אצלך תחת הפיקוד שלך ששם נפל לי האסימון מי אתה ואיזה מפקד אתה באמת.
בזכותך יצאתי לקורס מכים ומשם לקורס קצינים, אתה פתחת לי את הדרך בכך שרציתי להיות כמוך, להשפיע על חיילים, לעשות להם טוב, לגרום להם להאמין בעצמם, להפוך אותם ללוחמים מטורפים ובסוף זכיתי בתפקיד הכי טוב שיכולתי לבקש, להיות סגן מפקד הפלוגה שלך.
לא האמנתי שזה קורה לי עד שלא נכנסתי לחדר וראיתי אותך שוכב בתחתונים ואומר לי "אה יביצה", לא חושב שמישהו מוכן לראות את המ"מ שלו מהטירונות בסיטואציה כזאת אבל מהר מאוד זה הפך טבעי ומדמות של מפקד הפכת לדמות של חבר, אח גדול ומורה דרך.
תמיד היית מדבר על הבית ועל שוש וכמה אתה אוהב אותם ואני בטוח שהם יודעים ומרגישים את זה , תמיד כשהייתה לך שיחה משוש פשוט כולנו היינו בורחים מהמשרד שבטעות לא תחשוב להגיד לה נדבר עוד מעט.
אתה המפקד הבן אדם הכי טוב שהכרתי ושהשפיע עליי ברמות מטורפות, ידענו שהדרך היחידה שבה אתה תפגע תהיה מול אש האויב וכך קרה והצלחת לחסל את החלאות האלה אבל בסוף גילינו שגם אתה פגיע למרות שחשבנו שזה לא אפשרי ואני בטוח שאתה למעלה עכשיו שוכב לך בסבבה עם שירים של נועה קירל ומעודד את כולם, את הצבא, את הגדוד, את המשפחה שלך, והכי חשוב את שוש ורומיאור ואת הגוזל שבדרך.
אוהב ואוהב אותך תמיד.

מיכאל פסיוק
עב' 17

אבי היה מפקד המחלקה שלי בטירונות קרקל נוב' 17.
ארבעה חודשים, שלא אשכח.

בטירונות יש דיסטנס עם המפקדים ועם מפקד המחלקה - אבי - עוד יותר, ולמרות שהוא היה מאוד קשוח, היה ברור שיש לו לב מזהב.
אני זוכר שאת אבי כולנו הערצנו, הוא היה השראה, דוגמה לעבודה קשה ולידו רצינו להיות הכי טובים.
לא סתם היינו המחלקה המצטיינת ואבי המ"מ המצטיין !
כשהיינו צריכים לזרוק רימון, נורא פחדתי, אבל הנוכחות של אבי נתנה כל כך הרבה ביטחון וידעתי שלא משנה מה, הוא שומר והכל יהיה בסדר.

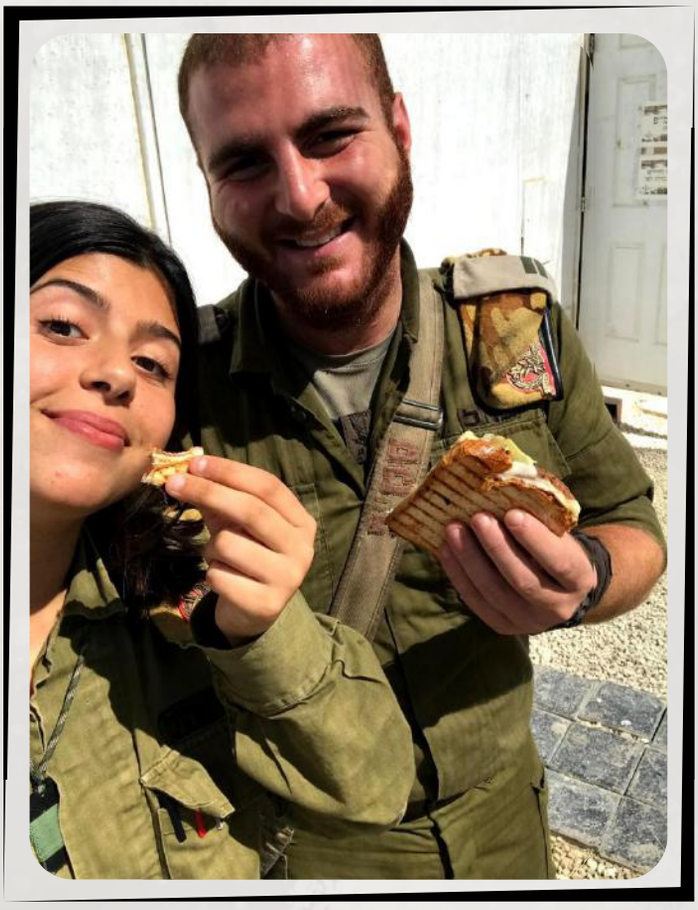
רוצה להוסיף עוד זיכרון משמעותי שיש לי מאבי:
באחד מהימים הקשים שהיו לי בצבא,
התרחקתי מהמגורים כשכולם היו צריכים ללכת לישון אחרי שעת ט"ש.
באותו רגע, לא רציתי להמשיך לחיות.
אחרי שיחה עם ההורים, הם כנראה הגיעו לאבי דרך המ"פ ואבי חיפש אותי, מצא איפה אני יושב, התיישב לידי וכמעט ללא מילים נתן לי תחושת ביטחון עצומה, עזר לי להרים את עצמי ממקום מאוד נמוך.
קמתי להתקלח והוא חיכה לי כדי לוודא שהכל בסדר עד שנכנסתי למגורים לישון.
אבי, לעולם לא אשכח את הרגע הקצר, אבל כל כך משמעותי בשבילי ואני ממש מצטער שלא הצלחתי להודות לך על זה.
מקווה שאתה שומע אותי ומבין כמה היית משמעותי בשבילי.
כששמעתי שנפלת בקרב, עם כמה שכואב לומר, לא הופתעתי.
זה היה ברור שאתה תהיה הראשון להגיע כדי להרוג מחבלים ולהגן על המדינה.
אני בטוח שאתה במקום טוב ושומר על המשפחה היקרה שלך ועל כל עם ישראל.

תודה לך על מי שהיית בשבילי
תודה על מי שאתה בשביל עם ישראל,
אתה גיבור ובזכותך אנחנו עדיין פה.

אוהב ומתגעגע,
אלעד
נוב' 17

כשאני חושבת על איך קצינים אמורים להיות בצבא, אני ישר חושבת על אבי.
אבי לא היה סתם המפקד שלי.
הוא היה זה שאפנה אליו כשיש לי בעיה.
זה שאני יכולה לסמוך עליו שיפתור לי הכל.
זה שהיה סבלני, היה קשוב ואופטימי בכל רגע שראיתי אותו.
אבי לימד אותי להיות לוחמת, לימד אותי להיות מפקדת טובה לחיילים שלי ויותר מזה לימד אותי להיות בן אדם טוב יותר.
אבי העניק לי סיכה עם משפט שכל השירות היה צרוב לי בראש - "כשהגלים מתחזקים, החזקים מתגלים".
אז הגלים באמת התחזקו ולא היה לי ספק שהחוזק שלך יתגלה.
אני לנצח אוקיר לך תודה.
תודה על מה שהיית בשבילי ועל מה שלימדת אותי.
לעולם לא אשכח אותך.

כפיר אלקיים
עב' 17

07.04.2020 אבי מ"פ פלוגת המבצעית, אני מתפקדת כסמלת לאחר קורס סמלים בכירים בפלוגה.
אבי מארגן כמות תחמושת לאימונים בשביל להעלות את המורל ללוחמים שבעוצר אין סופי (תקופת הקורונה).
אני פותחת מטווח וכמובן איך שמתחיל ירי מקלעים אבי מגיע להראות לנו איך עושים את זה.
סמלת מטוויחה מ"פ פייר התרגשתי, אבי מקבל אישור לטעון, עם כל הראבק יורד לכריעה להיכנס לירי ובום, אבי שובר דורגל!
רק אנשים מיוחדים מצליחים לשבור דורגל ולרוב אפילו מרוויחים מזה גם איזה שבת בבית!
תפעול זריז וחוזר לעמידה, מי אמר שאי אפשר לפגוע במטרה עם דורגל אחד!
מסיים ירי, מסתובב לאחור, ועם המשפט הקבוע "להרוג מחבלים ולהגן על הבית".

אבי, אני בטוחה שאתה שומע, זכיתי!
מהיום הראשון בצהל הדמות שלך תמיד ליוותה אותי ואפילו אחרי!
נתת את הלב לפקודים שלך מהראשון ועד האחרון, יחס אישי, הומור וחיוך כובש, פשוט אבא לפלוגות שלמות.
אבל שטוב הלב שלך לא יבלבל אנשים, שאפת תמיד למצויינות גם אם זה אומר להיות קשוח לחיילים, להיות מקצוענים, מכונות השמדה!
תודה על הזכות ג'ונסון.

אוהבת
הדר יונה
עב' 17

אבי,
החיוך הזה שיש לך על הפנים זה הזיכרון שלי ממך. היתה לי הזכות לעבוד איתך כשהיית מ"מ, היה לי העונג להכיר איזה בן אדם אתה וכמה טוב אתה רוצה שיהיה לכולם למרות שהיינו במערכת מאתגרת, תודה על לילות שעזרת לי להתאקלם כ-ע.מ"פ.
אני לא אשכח אף פעם איזה טוב אתה, תודה שזכיתי להכיר אותך, תודה שיש לי את הזכות להגיד שהכרתי אותך!
אומנם כשבישרו לי מה קרה הלב שלי התפרק לשניים, לא נתנו לנו לחזור לארץ, הייתי בתאילנד והלב שלי שרף וכאב. רק רציתי ללוות אותך בדרך האחרונה שלך, אני מקווה שראית מלמעלה שניסיתי, אתה גיבור אמיתי וכל ה-7.10 לא רק אני כל הארץ תנציח אותך ויהללו את מעשי הגבורה שלך.
אני יודעת שאתה מסתכל מלמעלה ושומר על כולם, תשמור על כולם מלמעלה תודה על הכל!

עם בן דוד
מרץ 18

תעודת הצטיינות
מוענקת לסמ"ר נעמה לממרס
בהוקרה והערכה רבה על
תרומתך המיוחדת לחיזוק
שמירת יחד מסוגרים
ולשאיפה למצוינות.
"יישר כוח!"

אני מעריצה שלך אבי
מהיום הראשון בטירונות יחד,
גם כשהיית סמ"פ שלי,
גם כשהיינו מ"פים מקבילים
וגם כששמעתי שהגנת בגופך ונלחמת למען המדינה שלנו.
אני מעריצה שלך ותמיד אהיה!
תודה שזכיתי לשרת לצידך.
תודה שהיית פשוט חבר ונקודת אור במערכת הזאת.
תודה שנתת לי ללמוד ממך כל יום משהו חדש.
אין עוד אנשים כמוך אבי אתה אחד ויחיד.
אתה בלב שלי לנצח

שירת אלון
עב' 15

אבי שלנו,
המפקד הכי נחוש בצה"ל, הכי מיוחד!
לא ניתן להסביר במילים איזו אבידה לעם ישראל.
אני אסירת תודה על כל דקה שהייתי תחת פיקודך, על כל דבר שלמדתי ממך.
אני זוכרת, שכשהתגייסתי לא ידעתי למה לצפות, אבל בזכותך הכל היה רבה יותר קל, נחיתה רכה. המוטיבציה והנחישות שלך להגן על המדינה שלך, להוות דוגמא ומופת לכל האנשים שהיו סביבך. אני רוצה להגיד תודה שלקחת חלק בחיי, על מה שהפכת אותי להיות, תודה שלימדת אותי להסתכל קודם כל על האחר, על שיעור בערכים, בצניעות ובאהבת הארץ.
לעשות הכל בשביל להגן על הבית, על המולדת.ככה תמיד אמרת!
זה היה ברור לכולנו שלא תחשוב פעמיים, שתסתער בכל הכוח.
הכל על מנת להגן על תושבי ישראל, עלינו.
אני יודעת שלרגע לא פחדת על גופך, לא חששת לחייך.
אבי אתה מודל להערצה, אני מבטיחה שאנציח ואזכור אותך לנצח.
יהי זכרך ברוך

טלי בשירי
עב' 17

לאבי,
אני אנסה לסכם שנתיים שהייתי צמוד אליך, עם כמה שזאת לא משימה פשוטה.
הכניסה שלך לרובאית (בתור סמ"פ) היתה די חלקה.
היית הכי נחמד שיש. אני הייתי בטוח שתחליף אותי כי תרצה חפ"ק חדש אבל מהר מאוד הבנתי שיהיה בסדר.
התנאים במפגש (מוצב) לא היו מדהימים אבל בכנות היה לזה קצת קסם. ישנו ביחד באותו החדר עם הטבחים, הכי רחוק שיש מהדוד (הרכב) אבל זה לא שינה לנו.
בהקפצות היינו עושים תחרות לדוד ושהיינו חוזרים בלילות אהבת לאכול יוגורט עם חלווה במועדון, האמת שזה היה לא רע.
בתרגילים היה ממש מעניין, כי אתה הפכת אותם לכאלה. בכל רגע שקט שהיינו צריכים לעצור ולחכות היית מסביר לי משהו או פותח מפה ומלמד אותי לסמן כוחות. קצת הדבקת אותי באש הזאת שהיתה לך ונהניתי מדברים שלא חשבתי שיעניינו אותי.
אני לא אשכח את יום ההולדת שאתה ונועה (נהגת החפ"ק) ארגנתם לי. פזרתם לי חטיפים וממתקים בכל המוצב עם חידות ובסוף חיכתה לי הגלידה האהובה עלי במקרר בחדר. רק עכשיו אני קולט כמה אהוב ומוערך הרגשתי וכמה זה לא מובן מאליו.
הייתי מתייעץ איתך המון ובאותה תקופה היית תמיד הראשון ששם לב אם עובר עלי משהו. היה לי כל כך קשה אז לנהל את המשקשיה (חדר קשר) לבד כשיערה היתה בקורס אבל איתך זה איכשהו היה נסבל.
את תעודת ההצטיינות הראשונה נתת לי ביחד עם דניאל הקשר"גית דרך מחלקת הקשר של האוגדה. למרות שהיו לך מלא משימות, הצלחת לשלב ולנסוע עד לאילת בשביל לראות אותי מקבל אותה, וגם שלחת את דניאל לאסוף את אופק (נהג החפ"ק) מסיירים שיהיה איתנו שם.

כשהפלוגה יצאה לפרק משימה ואני החלטתי להישאר בגדוד אתה משכת אותי לפלוגה שלך. אני זוכר את השיחה עם עדן וכמה דקות אחרי זה את ההודעה ממך שכתבת לי "אני מקווה שאתה שמח" ובמקום להגיד לך שזה כל מה שרציתי רק כתבתי שברור שאני שמח.
את ההצטיינות השנייה נתת לי בערך חודש אחרי שנכנסתי איתך למבצעית. אני עדיין לא ממש מבין למה זה הגיע לי. אולי רצית שאנשים יעריכו אותי בפלוגה החדשה ושתהיה לי כניסה קלה ואולי סתם עוד לא הכרת את הפלוגה החדשה.
במבצעית די התרחקנו. היה עליך המון עומס והשתנית מאוד ובכל זאת, בכל מה שקשור למשקשיה ולטיפול בקשר סמכת עלי בעיניים עצומות. שום דבר אצלך לא היה פחות ממושלם, גם כשהיינו חוזרים מלילה ארוך בשטח אחרי יומיים ללא שינה היית מתעקש לצחצח את הנעליים ולעמוד למסדר.
כמעט כל יום ישבנו במרכז פלוגה עם כל מי שהיה בסביבה וניקינו את הנשקים. נהלים שהרבה מפקדים הזניחו ממזמן אצלך הם היו חוקי ברזל.
אפילו שעזבת את הרובאית ויצאת לקורס מ"פ נשארת עד היום האחרון במשרד ובנית תיק מסודר לרחל עם כל המידע שהיא צריכה. זה כנראה מה שנתן לי את ההשראה לבנות חוברת לקשרים כשעזבתי.
מעולם לא ראיתי כזאת מסירות בבן אדם, כזאת אהבה למה שהוא עושה. זה משהו שאני אקח איתי לחיים ואני בטוח שלא רק אני, גם הרבה אנשים אחרים שיצא להם לעבוד איתך. השירות הצבאי ובמיוחד התפקיד פיתח אותי כל כך הרבה ולך יש חלק ענק בו.

יש לי כל כך הרבה על מה להודות לך, גם על רגעים פחות יפים. זה חיזק אותי מאוד.
תודה על הכל!
תנוח על משכבך בשלום

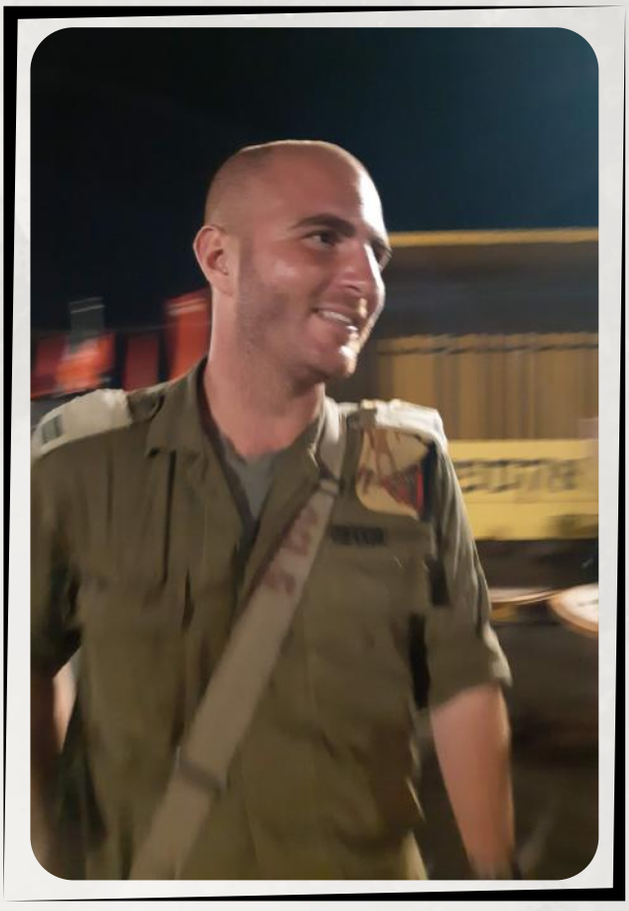
חיים
אילון שלומי
אוג' 18

אבי,
מי היה מאמין שאשב כאן ואספיד אותך.
אין ספק, כי אתה אחד המפקדים הראויים ביותר שיצא לי לעבוד איתם במהלך השירות הצבאי.
תמיד נמצא בחץ - מוביל את אנשיך תוך מסירות, דבקות במשימה, אהבת האדם ומצוינות. שימשת לי כעמית באחת התקופות הקשות ביותר אשר עברתי במהלך השירות הצבאי - ביקורת מטכ"לית אשר הובלנו ביחד ובזכות ההירתמות שלך ושל כלל הפלוגה - עברנו את הביקורת בהצלחה רבה.
למדתי ממך המון והשפעת רבות על עיצוב דמותי בתור קצינה ומפקדת בצבא, הוכחת לי כמה חשוב קודם כל להיות בן אדם ורק לאחר מכן מפקד, היית מנהיג אמיתי.
תמיד אמרנו שאתה תהיה המג"ד הראשון שגדל בחיל, לצערי זה כבר לא יוכל לקרות, אך אני בוחרת להנציח אותך דרך הדבר שהיית הכי טוב בו - הפיקוד.
להוביל את חיילותי תוך אמונה ודבקות במשימה, אנושיות, ערכיות וחתירה לנצחון.
תשאר נצור בלבנו לעד, מקווה שטוב לך שם למעלה, כי אצלנו מתגעגעים המון.

עופרי אוחנה

אבי היה הסמג"ד שלנו.
כל יום שישי הוא היה עושה את התרגיל שישי בהכי הרבה ראבק כאילו זה מקרה אמת.
מסביר לכולנו בצורה הכי סובלנית ורגועה את האירוע ואיך היה אפשר להשתפר בו, אחרי הארוחה הוא היה משחק איתנו כדורגל ויושב לדבר.
הוא היה איש של מעשים, צנוע ואהוב על כולם, מתחשב ומדבר בגובה העיניים.
הוא כל כך אהב את הארץ ואת הגזרה במצרים.
הנחיל בכולנו ערכים של סובלנות אכפתיות ואהבת הארץ "השמיים הם הגבול והדרך דרך ארץ".

ירדן וזקנן
אוג' 18

אבי היה המ"פ שלי במבצעית.
מהרגע הראשון שהוא הגיע לפלוגה הוא תמיד האמין בי, הוציא ממני את ההכי טוב שלי, לא וויתר עליי אפילו ברגעים שאני כבר וויתרתי על עצמי.
בדיוק כשהוא נכנס לתפקיד המ"פ אני נכנסתי להיות במפלג - קשרית סמ"פ.
הוא תמיד ראה אותי בעין מקצועית, הקשיב לדעות שלי ועזר לי בכל מה שהייתי צריכה.
סיפור אחד שחקוק לי עמוק עמוק בלב ויילך איתי לנצח:
בסוף אימון לקראת מעבר קו גיליתי שסבתא שלי שהייתי מאוד מאוד קרובה אליה חולה בסרטן הלבלב, זהו סרטן שמהרגע שמגלים את המחלה אין הרבה זמן לחיות.
יום למחרת מהרגע שגיליתי היה מעבר קו ובתור משקשית הייתי חייבת להיות כדי לחתום על כל הציוד.
לאורך כל 24 השעות האלה אבי, למרות כל הלחץ שהיה נתון בו, היה מאוד רגיש אליי ודאג לי מאוד.
מיד לאחר שסיימנו את מעבר הקו ונכנסנו לשגרה אבי הזמין אותי לשיחה ואמר לי שמחר בבוקר יש רכב שמסיע אותי לבאר שבע ואני יוצאת הביתה להיות עם סבתי.
בדיעבד זה היה השבוע האחרון שלי איתה ובזכותו זכיתי להיות לצידה.
סבתי נפטרה ביום שהתחיל שומר חומות, הגדוד היה בכוננות ולא היה אפשר לצאת לבתים.
למרות כל זה אבי שחרר שתי חברות טובות שלי, כדי שיהיו איתי בהלוויה ובשבעה.
מיותר לציין שלאורך כל התקופה בבית ובשבעה אבי התעניין בשלומי ואפילו דיבר עם אמא שלי. הייתי רוצה לציין את השיר "קחי לך זמן"
שיר שהיינו שומעים קבוע בחפ"ק ואבי אמר לנו שזהו השיר האהוב עליו (מלבד נועה קירל כמובן).

בר נסים
עב' 18

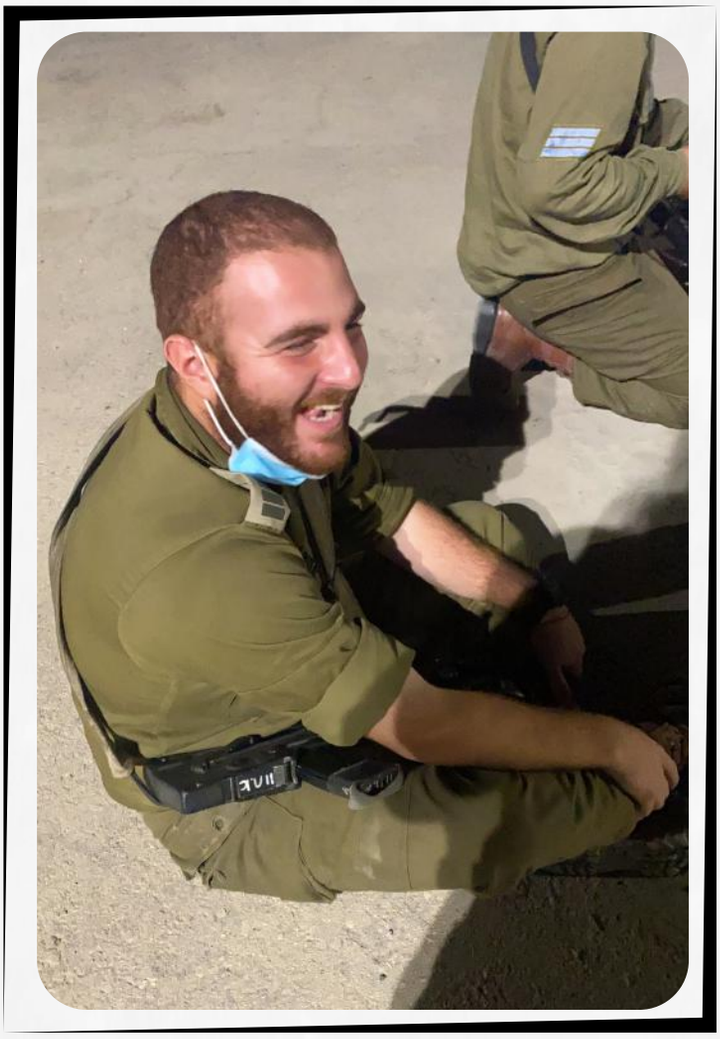
את אבי היקר ז"ל הכרתי ב2016 כחלק מסגל המפקדים שהיו לי בגדוד קרקל.
לצערי לא זכיתי שאבי יהיה המפקד הישיר שלי, אך למרות זאת, אישיותו המיוחדת הורגשה בכל הגדוד ונגעה בכולם וגם בי.
אחלוק סיפור אחד של רגע שלכאורה שטותי ובנאלי, אך עבורי הייתה לו משמעות והוא זכור לי היטב.
התגייסתי בנובמבר וההכשרה שלנו הייתה בבא"ח גבעתי בקציעות, וכיאה למדבר בחורף, היה קור אימים שאני בטוחה שחקוק היטב בזיכרון של כל מי ששירת שם באותה התקופה.
באחת הפעמים שירדנו לשטח לאימונים, פשטנו את המעילים שלנו ושמנו אותם בצד. בערב, התאספנו לאכול וגילתי שמישהו לקח את המעיל שלי, אבל לא אמרתי דבר. לאחר זמן מה מישהו שם לב אליי והבחין בזה... אבי כמובן! אבי, שהיה לו אכפת מכל החיילים ולמרות שלא היה מפקדי הישיר, ניגש אליי ושאל למה אני בלי מעיל.
כשהבין שלקחו לי את המעיל הוא נעמד מול כולם ואמר להם להפסיק לאכול, וביקש שמי שלקח את המעיל יחזיר אותו מיד וציין שזה מאוד פשוט, על כל המעילים יש שמות אז כולם יורידו עכשיו את המעילים שלהם והוא יעבור אחד אחד ויבדוק את השם שכתוב. מיותר לציין שהוא אכן דאג להחזיר לי את המעיל. אך הרגע הזה, מעיד רבות על האדם שהיה- אדם ערכי.
עבור אבי, אין דבר כזה שחייל לוקח לחייל אחר ציוד.
הוא תמיד לקח את התפקיד שלו ברצינות רבה. הוא היה מפקד קשוח, מקצועי, עם דרישות גבוהות אבל גם עם לב ענק, אנושיות ודרך ארץ.
לכולם, חיילים ומפקדים כאחד הייתה יראת כבוד כלפי אבי.
כולם העריכו אותו, העריצו אותו ויותר מכל אהבו אותו.
הוא בלט מעל כולם.
אזכור אותו לעד.

אריאל אמיר,
קרקל עב' 16

הייתי משה"ד של נוב' 15 המחזור של אבי
לאבי הענקתי את הכומתה,
אבי היה חייל מצויין, מצטיין.
היה לנו סיכום שבכל שעת ט"ש הוא היה קורא לי כדי שנתאמן ביחד לקראת סיום הבראור והבחמס, עבדנו ביחד על מתח ועל שכיבות שמיכה, כל שעת ט"ש הוא הקדיש לזה , רק כדי להצליח, לעבור ולהצטיין.
אבי היה מוערך ע"י המפקדים, החיילים והצוות.
הוא היה יחודי, מלא ברוך, ענווה, שקט נפשי ומנגד שטותניק אינסופי.
געגועים רבים לג'ינג'י שלנו!

בר שן
עב' 13

אבי היה איתי באותה כיתה בקורס מ"כים.
כמובן שהיה כל כך טוב, רציני, צהוב.
בטוחה שצחקנו על זה שהוא הכי צהוב, אבל הלוחם הכי טוב ובטוחים שיהיה המפקד הכי רציני וטוב, לא הופתעתי בכלל ששמעתי שהוא מתקדם בתפקידים שלו בצבא. סיפור שאני לא שוכחת מהקורס מ"כים, במקרה חוויתי אותו עם אבי.
אחרי שעשינו לא מעט ניווטים במדבר, לקחו אותנו לעשות ניווט באזור אליקים בצפון. הייתי הצמד של אבי בניווט הזה. את החצי הראשון הוא הוביל, סיימנו די מהר והוא היה כמובן תותח. החלק של הניווט שאני הובלתי התפקשש לחלוטין. הלכתי מה זה לאיבוד. במשך שעות ניסיתי להבין איפה אני, לא מצליחה לדקור את הנקודות הנכונות, הולכת לאיבוד, נכנסים למושב כדי לקצר דרך שאמרו לנו שאסור. אבל בכל הסיטואציה המייאשת הזאת אבי היה איתי. אני בטוחה שהרגשתי בטוחה, ולמרות שהגענו הרבה אחרי הזמן לרגע אבי לא התעצבן או התאכזב, הכיל והיה איתי.
חוויה שאני לא שוכחת.

יסמין
אוג' 15

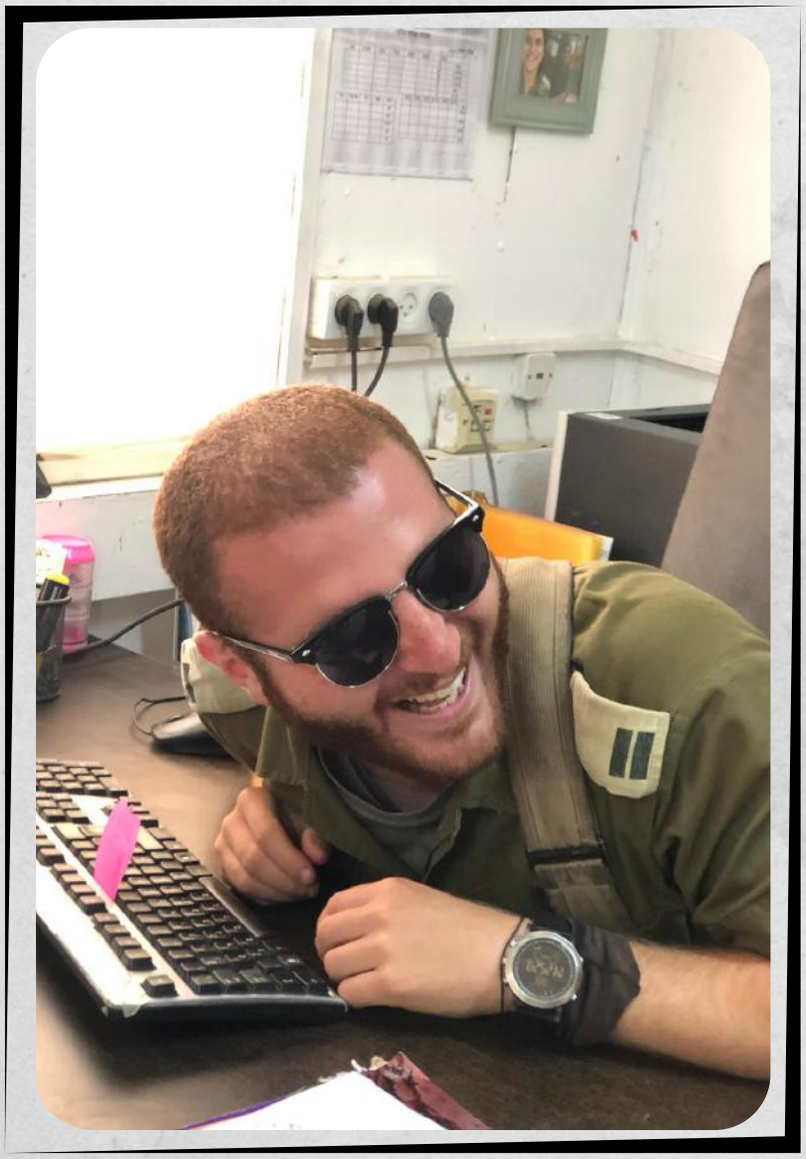

היה לי העונג להיות צמד שלך להכיר ולדעת שיש על מי לסמוך.
מישהו עם חיוך וצחוק אין סופי,
מישהו שיתן את החיים כל שלו בשביל המשפחה החברים והמדינה .
קראנו לך" צהוב" וצחקנו על זה.
ב-7.10.2023 הבנתי מהי משמעות המילה.
ואני יודע שאתה עדיין צהוב גם שם למעלה ואתה עדיין עם החיוך שלך שומר על כולנו מלמעלה.
אבי שלנו, אבי הג'ינג'י !
אזכור אותך תמיד !

פינאל מאיר

כשהייתי מ"מ בתפקיד הראשון ואבי הגיע לפקד על הפלוגה, הוא החליט לעשות הקפצה לכל המ"מים לאקט שבנוי מניווט, תחנת מח"צים, יל"מ ובוחן עיוני ובסופו עשינו נסיגה.
אני זוכרת שבזמן הנסיגה, אבי שם ברקע את השיר "פאוץ'" של נועה קירל - בלופים עד שסיימנו נסיגה של 5 ק"מ.
בהגעה לפלוגה קיבלנו חולצות מ"מ של הפלוגה.

איפה מתחילים ?
זכיתי להיות תחת הפיקוד שלך 8 חודשים, 4 כמ"פ שלי ועוד 4 ששלפת אותי מהטירונים לטובת מצדה ולא עניין אותך כלום , אם אני רוצה או לא רוצה.
8 חודשים שזכיתי ללמוד מהאיש המקצועי ביותר , הערכי ביותר ופשוט לא רואה בעיניים.
תמיד תמיד חתר להיות הכי טוב , הכי מקצועי בענווה וכל זה תחת שמירת ערכים.
כי אם לא עשינו את זה בדרך הערכית אז זה לא שווה כלום.
תמיד חתרת למגע, עשית הכל ראשון , הראית דוגמא אישית ובאמת תמיד היה לך אכפת.
תודה על כל מי ומה שהיית בשבילי, על הדברים שלקחתי ממך, על הזדמנות לעמוד לצידך ולהוביל ביחד ותודה על העקשנות שלך לגרור אותי לתפקיד שמעולם לא חשבתי שאעריך ואלמד ממנו.
בן אדם שהוא אגדה, שבלעדיו אין חיפוי ואיגוף , מלאך אמיתי .

אוהבת ומעריכה,
מילנה מורגה מרקוז
פיקוד תחת אבי בעב 21
פיקוד יחדיו יולי 22

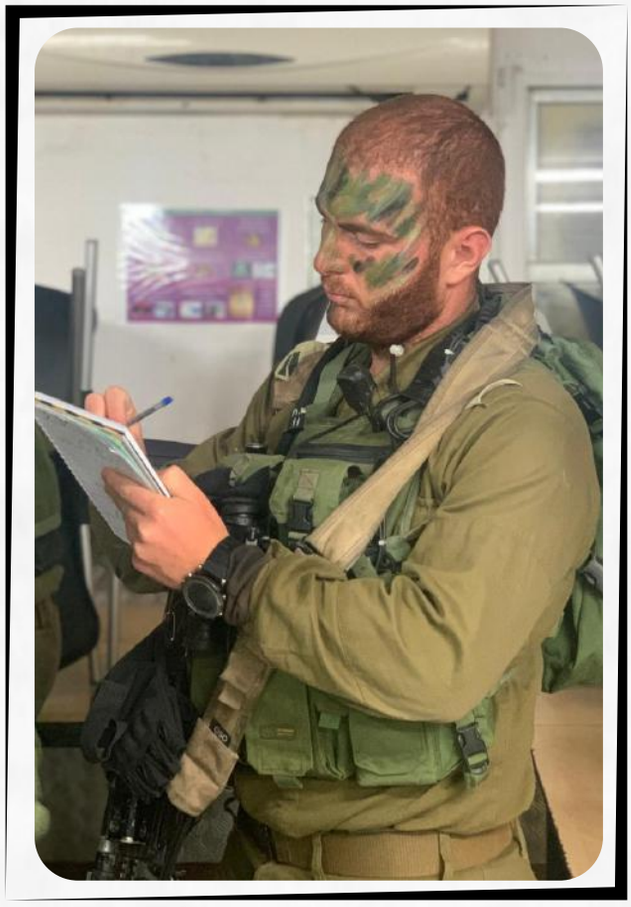

את אבי הכרתי לראשונה כשפיקדתי על ההכנה לקורס קצינים.
כבר במהלכו זהיתי קצין ערכי ולוחם מופלא.
לאחר הקורס ידעתי בוודאות איזה קצין אני אבחר לפלוגה שלי כמפקד מחלקה - ברור שאבי.
אבי לאורך תקופת ההכשרה ובפעילות המבצעית חתר למגע ודאג לחיילים שלו ואהב אותם.
לאורך כל שבוע ופעילות הייתי שומע ממנו המלצות וזה תמיד היה עם חיוך על הפנים שלו שאומר "בתאבון".
אני זוכר פעילות מבצעית בכפר ענתא במהלך מעצר שאבי יצא מדויד על מנת לחפות עלי ועל לוחמות ולוחמים נוספים להגיע לבית. עשה הכל בצורה מקצועית ומופלאה.
אין אחד שאבי לא נכנס אל ליבו.
אני אוהב אותו אהבת אמת ולעולם אזכור אותו.

גיא דויד

את אבי ז"ל הכרתי בטירונות שלי נוב'16. באותה תקופה אבי היה מ"כ צעיר שקיבל טירונים, אני הייתי בכיתה ממחלקה 1 והוא היה מפקד בכיתה של מחלקה 3, אבל אותו זה לא עניין כל מי שהיה צריך משהו אם זה חופ"ל, משקית ת"ש, רופא וכו'.
הוא תמיד דאג לכולם גם אם אותו/ה חייל/ת לא היו תחת פיקודו.
ממש הערכתי אותו על זה, אני זוכרת שהיינו בשטח במטווחים ובידיוק כולם אכלו ארוחת צהריים ומשום מקום הגיע בדואי על אופנוע וניסה לגנוב ציוד מהפלוגה שלנו וישר אבי יסתער ראשון כדי להבריח אותו, כולם היו בשוק מהמהירות שאבי נתן עד הגבעה והבריח את הבדואי.
היינו קוראים לו המפקד הג'ינג'י או אבי הג'ינג'י, אבל אני גם זוכרת שהוא היה צוחק על השם שלי (חוליה) והיה אומר "איזה קטע אם תהיי מפקדת חוליה ויגידו לך חוליה מפקדת חוליה".
אני גם זוכרת את היום שאמרו לנו לקראת האימון המתקדם שלנו שאבי ועוד כמה מ"כים יוצאים לקצונה ואיך כל הפלוגה היו שמחים בשבילם וכולם ידעו שאבי יעשה קריירה צבאית ויגיע הכי רחוק שאפשר עד לרמטכ"ל אבל לצערנו אבי נפל ונהרג מות גיבורים על הגנת המולדת שכל כך אהב.
המפקד אבי תמיד תיהיה בליבנו
השם יקום דמך
גיבור ישראל תנצב"ה

חוליה פרץ
עב' 16

אבי היקר,
אמנם לא דיברנו המון זמן, אני השתחררתי לפני 5 שנים ואתה הספקת כבר להיות סמג"ד בזמן הזה.
מי היה מאמין, נוב' 15, נוב' 16 ונוב' 17, כמעט לא נפרדנו לשניה, תמיד הכישרון, התעוזה, החיוך הממזרי וההצטיינות שלך בכל דבר "רדפה" אותי, תמיד גרמת לכולם להיות טובים יותר ממה שהם, רק כדי לעמוד ברף הגבוה שהצבת וכל זה תוך חברות ואכפתיות כלפי האחר.
כל משימה, כל עזרה, תמיד היית שם, תמיד היית הראשון שמוכן לשים את עצמו לפני האחרים.
מבטיחה לספר את הסיפור שלך לכל מי שאני מכירה, כי מגיע לך.
תהיה חזק שם למעלה, כי רק ככה נוכל להיות חזקים פה.
אוהבת, מעריכה ובעיקר מתגעגעת.

ספיר ברוש
נוב' 15

אני אמנם לא זוכרת יותר מידי מהצבא, אבל את אבי ז"ל אי אפשר לשכוח. הוא לא היה מפקד אישי שלי בטירונות אבל הוא תמיד היה מעורב ועם יד על הדופק. כל פעם שנגמרה השעת ט"ש הוא היה נכנס לאוהלים ואומר "כולם בטור מתקדם וידיים באוויר!!", תמיד זה היה מצחיק אותנו ועד היום זה חרוט לי בזכרון בתור אחד מאבני הבסיס בטירונות. ראו בעיניים שלו כמה אהבה ונתינה יש לו, גם כשעוד היה הדיסטאנס. כשהמחלקה שברה דיסטאנס וגיליתי שהוא אשדודי לא יכולתי שלא להרגיש חיבור מיידי וגאווה אשדודית קטנה כזאת שיש לכל אשדודי.
הוא היה בן אדם מרשים עד לרגעיו האחרונים ואני בטוחה שהוא שומר על כל אהוביו גם מלמעלה.

סתיוק חלפי
עב' 16

כחלק מהעובדה שאני לא מצליחה לתפוס במוח שלי שאבי לא איתנו יותר, אני אכתוב כאילו אני כותבת אליך, מ"מ 2 האגדי, כי לכתוב עליך מרגיש מוזר מידיי.
אבי, לעזאזל עם הגיבורות הזאתי שלך. תמיד היית גיבור. תמיד הכנסת לנו למוח את ה"להרוג מחבלים ולהגן על הבית" שלך. תמיד היית הכי נעול והכי מטורף והכי סוחף.
תמיד היית גיבור.
כל פעם ששמענו על אירוע בגדוד או בסביבה ושמענו שאבי קפץ ראשון, אף אחד לא הופתע - "ברור שאבי היה שם", "ברור שאבי תפעל את האירוע". תמיד היית גיבור. לא רק שהיית גיבור שלנו, היית המודל לחיקוי שלנו כמחלקה ושלי בפרט, מהיום שהגענו למחלקה שלך צעירים ורעננים בנוב' 17. כמה שהיינו (ועדיין!) גאים להיות מחלקה 2 של אבי הג'ינג'י, התפוז, המקפורק, המשוגע. הגיבור.
בשבילי היית משהו אחר, מישהו מיוחד. אתה הראשון שאמר לי שהוא מאמין בי, שאני יכולה לעשות דברים גדולים ולקחת אחריות גדולה ונתת לי מקום בטוח לפרוק לך, היית הגב שלי, אתה תמיד תמיד המודל לחיקוי ודמות להערצה בשבילי. כמה אני גאה להיות טליה שאתה גידלת, יש לך חלק עצום בבן אדם שהפכתי להיות ואני בטוחה שאתה יודע את זה כי דאגתי להגיד לך. היית הרבה יותר ממפקד בצבא, הבן אדם שאתה והאופי הדומיננטי שאי אפשר לפספס כבש את כל מי שפגש אותך, וואלה אתה גם ג'ינג'י וגם כזה רועש, מי לא הכיר את אבי חובלאשווילי? ואתה גידלת את כולם. גידלת את הגדוד הזה. גידלת ועיצבת אנשים, מעבר לפן הצבאי - זכו לקבל ממך השראה והשפעה להיות אנשים טובים יותר, קצת "אבי" יותר.
תודה על הזכות שהייתה להכיר ולשרת ביחד איתך. אני כותבת את כל זה ולא תופסת את מה שקרה ואני לא יודעת מתי אתפוס, כי אתה הרי אבי, יש לך תשע נשמות, זה לא הגיוני. אני נשבעת שאתה בראש ובלב שלי לנצח. תודה שהפכת אותי למי שאני, אני אדאג שאף פעם לא ישכחו את מי שאתה.
תודה.

טליה קדם
נב' 17

" כבר אין לי קול לצעוק אייכה
הייתי מת עכשיו ללכת אחריך במדבר
ואין לזה שום טעם בלעדיך
אנ'לא זוכר מתי אבדו לי עקבותיך
ונשארתי רק אני..."

אחריך / חנן בן ארי

